

[Himmelstrup.]

dette Spørgsmaal blev rejst under Finanslovens anden Behandling, advarede den højtærede Undervisningsminister imod at komme nærmere ind herpaa, han fandt det formaalsløst og mente, vi kunde udskyde Diskussionen og Forhandlingen herom til Finanslovens tredje Behandling. Nu er altsaa dette lille Lovforslag fremkommet, og da det næppe staar alle Tingets Medlemmer klart, hvorledes i Virkeligheden de betydelige Midler, som flyder af den kulturelle Fond, skaffes til Vejje, naar de normale aarlige Indtægter maa holdes nede paa de Beløb, som jeg før nævnte, saa vilde jeg for mit Vedkommende finde det rimeligst, om man benyttede denne Lejlighed til at bede den højtærede Undervisningsminister om at give nogle Oplysninger desangaaende.

Jeg vil derfor tillade mig at gaa ud fra, at dette Lovforslag nu efter denne første Behandling henvises til Behandling i et Udvalg, hvor da den højtærede Minister vil kunne redegøre ogsaa for sine fremtidige Planer i denne Henseende.

J. Oskar Andersen: Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler sagde med Hensyn til Forstaaelsen af dette Lovforslag, og til hans Ønske om nærmere Oplysninger fra Ministeren vedrørende Kulturfondens hele Tilstand og Teatrets økonomiske Forhold.

Det forekommer mig, ligesom det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at dette lille Lovforslag i det væsentlige har to Formaal. For det første at tilvejebringe en Ordning, som er ønsket fra Dramatikernes Side, med Støtte fra Koda og Forfatterforeningen, en Ordning i Lighed med den, man allerede har med Hensyn til de musikalske Ejendomsrettigheder. En saadan Ordning kan vi selvfølgelig ikke have noget som helst imod. Det andet Formaal er dette, at man derigennem skaffer forøgede Midler til den kulturelle Fond, hvad denne sikkert i høj Grad trænger til.

Der har jo gaaet Rygter om, at Kulturfonden ikke længere vilde kunne bestaa paa Grund af Det kongelige Teaters økonomiske Forhold. Jeg maa i høj Grad beklage, at Ministeren ved Lovforslagets Fremsettelse udelukkende holdt sig til de formelle Enkeltheder, men aldeles ikke kom ind paa den dybere Anledning til Fremsettelsen af nærværende Lovforslag, ikke kom ind paa en Omtale af den kulturelle Fonds og Teatrets Forhold i det hele taget. Naar man selv er Medlem af det Udvalg,

der har med den kulturelle Fond at gøre, er man — det vil enhver kunne forstaa — stærkt interesseret i at faa virkelige Oplysninger. Jeg maa tilstaa, at der jo gaar lang Tid mellem Møderne i dette Udvalg, og man har, i alt Fald hidtil, manglet eksakte Oplysninger om, hvordan vor Fremtid, om jeg saa maa sige, vil komme til at forme sig. Een Ting er i hvert Fald ganske klar, at man gennem dette Lovforslag, navnlig gennem dets første Afsnit, kommer til at gribe ind ikke blot i Teaterlovens § 8, men faktisk ogsaa i dens § 7. Naar man nemlig for Dramatikernes Vedkommende ordner Forholdet saadan, som det her tilsigtes, vil det være rimeligt, at der ogsaa, ikke blot for Musiklivet, saaledes som det staar i § 7, men ogsaa for den dramatiske Kunst kommer en Pointering af, at disse kulturelle Forholds Trivsel har Kulturfonden ogsaa med at gøre. Jeg vil antage, at dette i Praksis vil medføre, at Kulturfondens Opgave maa betragtes som udvidet. Naar Forholdet nu faktisk er det, som det ogsaa blev fremhævet af den forrige ærede Taler, at Kulturfonden i Øjeblikket i saa ringe Grad er i Stand til at virke ud over, hvad der tjener til Det kongelige Teaters Trivsel, vil man kunne forstaa, at der, selv om der kan paa-regnes en Indtægt af ca. 25 000 Kr., næppe bliver stor Mulighed for udvidet Virksomhed fra Fondens Side paa det antydede Omraade. Efter min Mening vil der derimod fra Dramatikernes Side blive rejst et, jeg synes ganske berettiget, Krav om at blive repræsenteret i Kulturfonden.

Jeg vil i alt Fald mene, at saaledes som det i Øjeblikket staar med Hensyn til Kulturfondens Midler, vil det være ganske rimeligt ikke blot at forlange en Redegørelse fra Ministeren for, hvordan det forholder sig økonomisk med Hensyn til Det kongelige Teater og med Hensyn til Fondens Fremtid, men ogsaa at tage det Spørgsmaal op, om Teatret virkelig har opfyldt de Krav til dets Virksomhed, som saa stærkt var understreget i Teaterloven. Her tænker jeg naturligvis ganske særligt paa Formaaalsparagraffen, hvorefter Teatret fortrinsvis skal varetage Hensynet til et nationalt Repertoire for alle tre Kunstarters Vedkommende.

Nu hører jeg ikke til dem, der vil angribe Teatret, og jeg ønsker heller ikke her at indlede en Diskussion om Teatrets Repertoireforhold. Jeg vil kun pointere, at naar der nu skal ske en saadan Ændring med Hensyn til Kulturfondens Indtægter og Virkemaade, vilde det være ganske rimeligt, om man, da det jo har vist sig,